

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év március hó 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

V É G Z É S T:

Az aljas indokból elkövetett emberölés büntetének kísérlete és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 2008. év április hó 30. napján kihirdetett 13.B.34/2007/35. számú ítéletét a vádlottal szemben **helybenhagyja** azzal, hogy az 1 rb. kifosztás bünteténél a jogszabályi megjelölést a Btk. 322. §-ára javítja ki.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 6.600,- (hatezer-hatszáz) forintot az államnak fizesse meg.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Pest Megyei Bíróság 2008. év április hó 30. napján kelt 13.B.34/2007/35. számú ítéletével a vádlottat aljas indokból elkövetett emberölés büntetnek kísérlete és kifosztás büntette miatt halmazati büntetésül 11 évi fegyházbüntetésre és 8 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védő enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2008. év szeptember hó 29. napján kelt BF.241/2008/6. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyet felderítette, a bizonyítékokat összegyűjtötte és azokat egyenként, valamint összességében is kifogástalanul értékelte. Eljárási szabályt nem sértett, az indokolási kötelezettségének is eleget tett, és általában megalapozott tényállást állapított meg.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy a történeti tények leírása során a tényállás kisebb részeiben hiányos és ezáltal a Be. 351. § (2) bekezdésének b./ pontja alapján megalapozatlan. Ez a hiányosság azonban az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt, és nem volt olyan terjedelmű, ami kihatással lett volna az ügy lényegére.

A másodfokú bíróság ezért a megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja alapján az alábbiakkal egészítette ki:

1. A vádlott kábítószerfüggő személy, aki kábítószer függőséget gyógyító kezelésen is részt vett 2007. év július hó 10. napjától 2008. év január hó 10. napjáig (elmeorvos-szakértői vélemény, nyomozati iratok 151. oldal és bírósági iratok 21. oldal).
2. A vádlott a vádbeli cselekmény elkövetése előtt a bevásárlóközpont férfi WC-jében speedet és ketamint intravénásan adott be magának (gyanúsított vallomása nyomozati iratok 353. oldal). A vádlott vizeletében kábítószer opiátokat, kokaint és amfetamint) találtak (toxikológiai vélemény, nyomozati iratok 143. oldal).
3. A vádlott bántalmazása következtében a sértett a nyakán, a pajzsporc baloldalától induló a nyak jobb oldaláig terjedően nyakszirt tájig terjedelmes, a középtájon mélybehatoló metszett sérülést szenvedett, mely sérülés miatt a jobb oldali nyakhoz tartozó külső véna, illetve fejbiccentő izom a folytonosságában csaknem teljes egészében megszakadt. A nyomó erő kezdetben kisebb volt, majd fokozatosan nőtt és újra egyenletesen csökkent, ennek megfelelően a metszett sérülés fokozatosan mélyült és a legmélyebb pontja a seb közepén volt. A vágott és nem metszett sérülés létrehozásakor két erő hatott, egy nyomó és egy elmozduló erő. A sérülés létrehozásához nagy erőbehatásra volt szükség, az nem jöhetett létre véletlenszerűen, mert nem húzott sérülés keletkezett. Az elkövetés eszköze folyamatosan nyomódott bele és folyamatában húzódott el a nyakon, nem egy véletlenszerű vágás következtében jött létre. A sérülés alapján kizárt, hogy a sértett nyaki sérülése akkor keletkezett, amikor a sértett és a vádlott éppen a földre estek. A véna sérülése miatt vérvesztéses shock jött létre, mely közvetlenül életveszélyes állapot létrejöttét eredményezte (igazságügyi orvosszakértői vélemény az orvos-szakértő, nyomozati iratok 117-129. oldal, valamint a 32. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2-3. oldal).

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozottá és a felülbírálatra irányadóvá vált (Be. 351. § (1) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállás alapján helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és mindkét cselekményt kifogástalanul minősítette.

Nem tévedett abban sem, amikor az ölési cselekményt az értékelése során a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében írtaknak megfelelően azt a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő aljas indokból elkövetettnek minősítette.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi indokolásával abban is, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésének során a sértett halálának bekövetkezését ugyan nem kívánta, de alappal számíthatnia kellett arra, hogy ezzel a nagy erővel okozott bántalmazással, melyek a nyakon életfontosságú nagy vérerek átvágását jelentette a sértett halálát okozhatja. Ebbe a lehetőségbe a vádlott belenyugodott, tehát eshetőleges szándékkal cselekedett.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte azt a vádlotti cselekményt is, hogy a közelben feltűnő autó világítására a sértett táskáját a menekülése előtt elvette, amelyben a pénze és az iratai is voltak és ezzel a magatartásával a Btk. 322. § (1) bekezdésének b./ pontjában meghatározott kifosztás büntetést valósította meg. Helyesen mentette fel a közokiratokkal kapcsolatos visszaélés vétsége alól, mert a vádlott nem jutott ezek birtokába, a pillanatnyi uralom birtokviszony megállapítását nem teszi lehetővé.

_____ 0 _____

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel az enyhítő és súlyosító körülményeket és azokat a súlyúknak megfelelően értékelte.

Nyomatékos súlyosító körülményként értékelte azonban a másodfokú bíróság, hogy a vádlott a cselekményt kábítószer hatása alatt, útonálló módon valósította meg és ezzel a sértettnek maradandó fogyatékossgot okozott.

Az enyhítő körülmények körében a másodfokú bíróság kisebb súllyal értékelte így azt is, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, mert ez a cselekmény befejezett és közeli kísérlet volt, és kizárólag a sértett ösztönös, az életben maradásáért küzdő magatartásán múlt, hogy halála nem következett be.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetés tartamát inkább enyhének találta, de a ügyészi fellebbezés hiányában a súlyosítási tilalomra való figyelemmel nem kerülhetett sor annak súlyosítására. A vádlott és a védő által előterjesztett enyhítésre irányuló fellebbezés teljesen alaptalan. Ez a büntetés szükséges, mind az általános, mind a speciális visszatartó hatás elérése érdekében figyelemmel arra is, hogy az ilyen és ehhez hasonló a kábítószerrel is összefüggő cselekmények az utóbbi időben sajnálatos módon elszaporodtak.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet rendelkező részében a kifosztás büntetnének jogszabályi megjelölése téves, ezért azt a Btk. 322. §-ára javította ki.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A bünygyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

A végzés ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Budapest, 2009. év március hó 25. napján

Dr. Nehrer Péter s.k. Miszlayné dr. Lányi Éva s.k. Máziné Dr. Szepesi Erzsébet
s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Pest Megyei Bíróság 13.B.34/2007/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.271/2008/5. számú végzésével a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2009. év március hó 25. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:
tisztviselő